

Јасна порука нашим суседима: Зарад честите будућности одбацимо мржњу и насиље, будимо отворени за међусобно поштовање и живот у миру

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је беседио 8. јануара 2026. године на свечаној академији у Бања Луци поводом крсне славе и Дана Републике Српске. Том приликом, Патријарх Порфирије је поручио:

Драга браћо и сестре, драга децо Светог Саве,

Мир Божји – Христос се роди!

Ево нас, драга браћо и сестре, поново у дивном, нама свима драгом граду, граду који лежи у срцу сваком православном Србину, главном граду Републике Српске, у Бања Луци, где нас је двострука радост сабрала. Наша је радост одсјај и топлина оне витлејемске ватре, пламена који је загрејао новорођеног Богомладенца Христа, Који је призив и одзив на свако

благословено сабрање какво јесте и ово наше традиционално бањалучко сабрање. Јер ми и данашњим сабрањем у храму, али исто тако и овде на свечаној академији, чинимо оно што је сâм Господ рекао и заповедио: Где су два или три сабрана у име моје, и Ја сам међу њима (Мт 18,20). А ми се јесмо сабрали у име Његово и у име Његовог првог мученика, архиђакона Стефана, да по тридесет и четврти пут прославимо крсну славу Републике Српске, да прославимо љубав Божју коју је Господ својим Рођењем показао и открио у односу на нас, али и да покажемо и потврдимо своју веру и поверење у ту Његову љубав, да потврдимо да иако смо мали нисмо сами.

Данас славимо Светог архиђакона и првомученика Стефана, славимо његову веру, наду и љубав према Богу и ближњима, славимо победу Крста љубављу Божјом. Светим Стефаном знамо да је истинито оно што говори Свети апостол Павле када каже да се сила наша у немоћи показује савршена и када смо слаби, онда смо силни (2Кор 12, 9-10), тј. када се чини споља да смо слаби, али се не ослањамо само на себе и своје силе и своје снаге, него на благодат Божју, на силу Његову, на верност нашу Њему, онда знамо да не само да нисмо изгубљени, него смо већ сада и овде победници. Јер у часу када су неправедни суд изrekli и објавили њему смртну казну, Светом Стефану се отварају небеса, он види Господа на престолу и зна да његова жртва није узалудна и да последња реч увек – и у животу сваког од нас, али и на крају историје – припада Богу.

Стога, имајући поверење у љубав Божју светитељ Божји на клевете, лажи и крајњу неправду светског суда није одговорио мржњом. Мржња га није савладала, није дохватио камен да баци на оне који му суде, али није ни духом пао, није био изгубљен и очајан, него, напротив, уверен да ће правда на послетку тријумфовати, он са најдубљим миром прашта онима који га убијају и Христу Господу, супротно логици овог света, упућује последњу молитву за своје злотворе: Господе, не урачунај им грех овај (Дап 7, 60), баш као што се и Сâм Господ на Крсту молио за оне који Га распињу: Господе, опрости им; не знају шта чине (Лк 23, 34). Ето нам у лику Светог архиђакона и првомученика Стефана изображеног Јеванђеља на делу. Ето нам примера, ето нам путокоза, ето нам утехе!

Разумевајући животну начело Светог Стефана Првомученика, разумемо зашто православни хришћани увек с лакоћом, без двоумљења, вером и љубављу узимају Крст на себе, разумемо и зашто је овај светитељ постао крсна слава и идеја водиља Републике Српске. И када данас гледамо у Светог Стефана, не можемо да не погледамо у себе и у овај град. И ми знамо

читавим својим бићем да смо као народ кроз читаву своју историју носили Крст и били распињани. Знамо и да је Бања Лука град који је много трпео и претрпео, град који зна шта је бол, али је и град који уме да ћути, да трпи и да се стрпи до тренутка када се поново подиже. Овде су рушени храмови, али вера није нестала. На овом простору људи су много губили, али никада нису изгубили наду. Зато је Бања Лука град који траје и постојано и непоколебиво стоји и диже се у врхове исто онако као и они који у Бања Луци живе.

У радости Божића и на дан Светог Стефана сабрани смо овде као људи који знају да без Бога нема ни правог мира нити праве радости, а то нам је данас овде и широм света засушна потреба. Стога, најпре тражимо радост у Богу, имајмо мир са Богом тако што ће Његова реч, Његове заповести, једном речју Његово Јеванђеље, бити правило нашег живота. Онда ћемо имати мир са Богом, а потом ћемо моћи да разумемо и држимо речи апостола Павла који каже: Молим вас пак, браћо, именом Господа нашег Исуса Христа да не буду међу вама раздора, него да budete утврђени у једном разуму и у једној мисли (1Кор 1, 10). То каже велики апостол Павле, браћо и сестре, и то је реч која одзивања кроз векове и нас данас треба да буди и да нам буде тачка окупљања, сабирања и преиспитивања себе.

Стога, да будемо кадри, браћо и сестре, ослањајући се на ову поруку апостола Павла, најпре да ми између себе имамо разумевања, да имамо слоге, да се непрестано миримо међу собом, да се окренемо једни другима, да превазиђемо сваку врсту поделе и размирица, да упутимо једни другима благе речи, речи братске љубави и речи праштања, јер свако од нас треба да буде бољи и свако треба да се поправља. Свако сваком има шта да опрости и свако од сваког да тражи опроштај. Јер на крају, верујте да смо неопходни једни другима! Ако тога нисмо свесни данас када се свет ломи на многе комаде, нисмо достојни љубави Божје. Чак, будимо сигурни, да једни без других никада не можемо! Зато будимо једно, јер један смо народ, једна вера, једно Тело Христово, једна Црква, без обзира на то што смо као личности различити, што је свако непоновљив – слава Богу што је тако – и што свако има свој посебан дар. То нам је дато да у сазвучју будемо један букет и једна снага, непобедива и неразорива.

Будимо заиста браћа и сестре. У Духу Светом, у Господу једног и истог имамо духовног пастира и оца, а то је Светитељ Сава. Будимо достојни његовог труда, његове љубави и његове светости, јер само тако идемо путем живота и само тако ћемо бити способни да градимо мир и са свим нашим суседима,

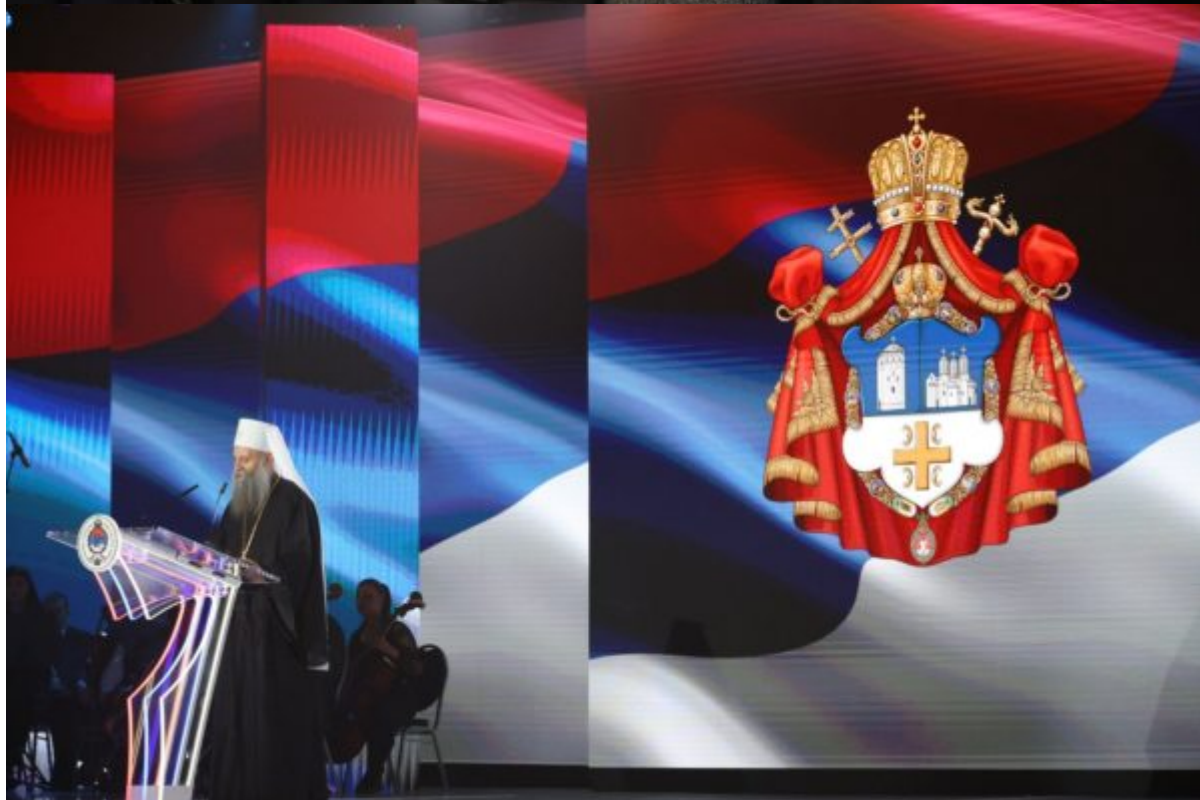
припадницима других народа и других вера. Без њих не можемо и они су нам потребни, али не могу ни они без нас и ми смо њима потребни. Сви смо у крајњој линији као иконе Божје деца Божја и сви смо позвани у познање истине.

Зато желим да, јасно и једноставно, поручим и свим нашим суседима, припадницима других народа и вера, а пре свих верским предводницима, да смо сви зарад честитије, а тиме и напредније, будућности и нас и наше деце дужни да одбацимо мржњу и сваки вид насиља над другим. Ко год он био. Стога морамо безусловно бити отворени за међусобно поштовање и живот у миру, јер знамо да је свако људско биће дар Божји и да сваком човеку дугујемо љубав и мир који му припадају.

Посебно се обраћам младима, на свим странама, којем год народу и вери да припадају, у жељи да њихова будућност тече у миру и буде благословена: Не дозволите – и не дозволимо сви заједно са вама – да вам мржња постане идентитет и да огорчење буде ваша храна. Чувајте срце, јер како каже апостол Павле: Не дај да те зло победи, него победи зло добрим (Рим 12, 21).

И све ово говорим у светлости Божића, празника у коме Бог долази тихо, без насиља, ненаметљиво и говори нам изнутра. Долази као Дете и рађа се у пећини, а не тамо где су богаташи и силници овог света. Долази да нас подсети да се свет не спасава демонстрирањем моћи, него љубављу која не чини што не пристоји и не тражи своје! (ср. 1Кор 13, 5) А где је истинска љубав ту је и једини извор неутуђиве радости, радости која је потврда за сваку племениту мисао, лепу реч и добро дело. Па зар ћемо све дати да се определимо за нешто друго, а не за оно што нас чини људима Божјим и пријатељима и браћом сваког човека!? Наравно да је то наш избор и једино опредељење.

Нека нам Свети архиђакон Стефан, стога, буде путоказ да истину сведочимо животом, да веру живимо смирено, да никад не одустанемо од човека, ма каква цена била потребна за то. Зато опет и опет и свагда да се молимо да Господ молитвама Светог Стефана сачува Бања Луку, Републику Српску и сав наш народ, али и све људе који живе на овим просторима, да нам свима подари мир и срце које воли и које има простора у себи за све и сва, а најпре да има места за Бога живог. Нека Господ све укрепи и благослови! Срећан празник, срећан рођендан Републике Српске! Мир Божји Христос се роди!

spc.rs